

จุดหมายปลายทางชีวิตของเรา

เราเกิดมาเพื่ออะไร

จุดหมายปลายทางแห่งชีวิตของเราคืออะไร

เอเฟซัส 1:4-11 TKJV

(4) ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก

(5) พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ก่อนตามที่ชอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์

(6) เพื่อจะให้เป็นที่สรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาล

ให้เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของ

พระองค์

(7) ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิต
ของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเรา โดย
พระคุณอันอุดมของพระองค์

(10) ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว
พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และใน
แผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์

(พระเยซูคริสต์เป็นผู้ครอบครองสรรพสิ่ง เราจึงต้อง
อยู่ในพระเยซูคริสต์)

เมื่อแรกเริ่มที่พระเจ้าทรงสร้างโลกและ
จักรวาล พระองค์มีพระประสงค์ให้มนุษย์
ครอบครองโลกและทุกอย่างที่อยู่ในโลก

ปฐมกาล 1:26 และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้เรา
สร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของเรา ตามอย่างพวก
เรา และให้เราเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนก
ในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้ง
แผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมา
บนแผ่นดินโลก"

ปฐมกาล 2:7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วย
ผงเคล็ดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูก
ของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่
(พระเจ้าต้องการสร้างเราให้เป็นบุตรที่เป็นเหมือนพระ
เจ้า เป็นวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกาย เพื่อการ

ครอบครองโลกใบนี้และสรรพสิ่งที่อยู่ในโลกนี้ให้อยู่
ในอำนาจการปกครองของมนุษย์)

ปฐมกาล 2:8-9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลูกสวน
แห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์
ได้ทรงให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่
ที่นั่น (9) แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้บรรดา
ต้นไม้ที่งามน่าดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้น
บนแผ่นดินโลก มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลางสวน
ด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว
(ในสวนเอเดน มีต้นไม้ที่สำคัญ 2 ต้น)

ปฐมกาล 2:16-17

(16) พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์
นั้นว่า "บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด

(17) แต่ต้นไม้แห่งความรูดีและรูชั่วเจ้าอย่ากินผลจาก

ต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะ
ตายแน่ในวันนั้น"

(ฝ่ายร่างกายพระเจ้าให้ผลไม้เป็นอาหาร)

(ฝ่ายวิญญาณจะต้องทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า คือ

เชื่อฟังโดยไม่มีข้อแม้ เราเห็นได้ว่าเมื่ออดัมพลาด

พระเยซูจึงเป็นอดัมใหม่ ที่มาทำตามพระทัยพระเจ้า

จนสำเร็จพระเยซูเชื่อฟังอย่างไม่มีข้อแม้ จนกระทั่ง

ยอมตายที่กางเขน)

1 โครินธ์ 15:22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตาย

เกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิต

เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น

1 โครินธ์ 15:45 เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า `ทรงสร้าง

มนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่' แต่

อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณผู้ปราศชีวิต

พระเยซูให้ความสำคัญต่อแผนงานของพระเจ้า ตามพระประสงค์ของพระเจ้าเท่าชีวิตของพระองค์

ยอห์น 4:34 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "อาหารของเราคือ

การกระทำตามพระทัยของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

และทำให้งานของพระองค์สำเร็จ

ฟิลิปปี 2: (8) และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพ
มนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อ
ฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน)
(อดัมคนเก่าไม่เชื่อฟัง อดัมใหม่เชื่อฟังจนกระทั่งยอม
ตาย)

ปฐมกาล 2:22 กระตุกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ได้ทรงชักจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง
คนหนึ่ง และทรงนำเธอมาให้ชายนั้น
(เอวาผู้เป็นเจ้าสาว เกิดจากซี่ข้างของอดัม)

เอเฟซัส 5:25-27 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน
เหมือนอย่าง^{ที่}พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรง
ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร **(26) เพื่อ**

พระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้น
ให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวาทะ

คริสตจักรผู้เป็นเจ้าสาวพระคริสต์ เกิดจาก
สีข้างของพระเยซู

ยอห์น 19:34 แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้าง
ของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที

กิจการ 20:28 ...จงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณ

บริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้

บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงไถ่

ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า เพราะเกิด
ความรู้สึกละอาย กลัว และอาย ไม่กล้าสู้หน้า
กลายเป็นศัตรูกัน

ปฐมกาล 3:6-8

(6).....หญิงจึงเก็บผลไม้ที่นั้นแล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน

(7) ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขารู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

โรม 3:23 เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

(8) ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวนอาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น

อิสยาห์ 59:2 แต่ว่าความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้
กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า
และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์
เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน

ปัญญาจารย์ 7:20 แน่ทีเดียวไม่มีใครชอบธรรมสักคน
เดียวบนแผ่นดินโลก ที่ได้ประพฤติล้วนแต่ความดี
และไม่กระทำบาปเลย

บาปทำให้เราถูกผูกมัด เป็นทาสความกลัว
เป็นลูกมาร

ยอห์น 8:34 ...ผู้ใดที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป

(มันกล่าวโทษในใจเราเสมอ เราจะไม่รู้ลึกถึงอิสรภาพ
เหมือนถูกพันธนาการผูกมัดด้วยบาป)

ยอห์น 8:44 ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร และท่านใคร่จะทำตามความปรารถนาของท่าน
ท่าน ....

(มนุษย์มีพ่อคนใหม่คือพญามาร หมดสิทธิเป็นบุตรพระเจ้า)

พระเจ้าจำต้องลงโทษ

ปฐมกาล 6:5 และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียวเสมอไป

ปฐมกาล 6:7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์

และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศ

เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขามา"

**พระเจ้าแยกผู้บริสุทธิ์-ชอบธรรมออกจาก
ความตาย**

ปฐมกาล 7:1 และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โนอาห์ว่า "เจ้า

และครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะเรา

เห็นว่า **เจ้าชอบธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้**

(โนอาห์ถูกแยกเป็นคนชอบธรรม เป็นแบบอย่าง

สำหรับยุคสุดท้าย)

พระเจ้ามองหาคนที่จะทำพันธสัญญาด้วย

เพื่อเขาคนนั้นจะเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่จะ

อธิษฐานต่อพระเจ้าให้มนุษย์พ้นจากพระพิโรธ

ปฐมกาล 12:1-2 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับรามแล้วว่า "เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น (2) เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร

อับราฮัมเชื่อฟังทั้งที่ไม่เข้าใจอะไรมากนัก จึงถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม

ปฐมกาล 22:16-17 และตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำอย่างนี้ และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า (17) เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และดังเม็ด

ทนายบนฝั่งทะเล เชื่อสายของเจ้าจะได้ประตูเมืองศัตรู
ของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์

(ความเชื่อฟังทำให้อับราฮัมยอมสละบุตรชายคนเดียว
ทำให้พระเจ้าต้องมอบบุตรชายคือพระเยซูคริสต์ตอบ
แทนเรามาและโดยได้ประตูเมืองของมาร)

ปฐมกาล 22:18 ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พร
เพราะเชื่อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของ
เรา"

เมื่อถึงเวลา พระเยซูได้มาเกิดเป็นมนุษย์

อิสยาห์ 9:6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มี
บุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครอง
จะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า

"ผู้ที่มีศรัทธา ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
พระบิดาอันรุ่งโรจน์ องค์สันติราช"

เปโตรได้รับการสำแดงจากสวรรค์

มัทธิว 16:16-17 ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์
ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระ
ชนม์อยู่" (17) พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบุตร
โยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าเนื้อหนังและโลหิต
มิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรง
สถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ

มัทธิว 16:18 ฝ่ายเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร
และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และ
ประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้

พระเจ้าเป็นผู้กระทำให้เราทั้งหมดในการนำ
เรามาติดกับพระองค์ และกลับมาเป็นบุตร

โคโลสี 1:12-15

(12) ให้ขอบพระคุณพระบิดา ผู้ทรงทำให้เรา
ทั้งหลายสมกับที่จะเข้าส่วนได้รับมรดกด้วยกันกับวิ
สุทธิชนในความสว่าง

(13) พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของ
ความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่ง
พระบุตรที่รักของพระองค์

(พ้นจากการปกครองของมาร มาเป็นบุตรของพระ
เจ้า)

(14) ในพระบุตรนั้นเราจึงได้รับการไถ่โดยพระโลหิต
ของพระองค์ คือเป็นการทรงโปรดยกบาปทั้งหลาย
ของเรา

(ได้รับการอภัย หมดหนี้บาป)

(15) พระองค์ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่
ประจักษ์แก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง

(ได้รับการกู้คืนสู่ฐานะเดิม คือ เป็นบุตรหัวปีที่เป็น
พระฉายของพระเจ้าและเป็นตัวแทนของมนุษย์

ปฐมกาล 1:26 และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้เรา

สร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของเรา ตามอย่างพวก
เรา...)

เอเฟซัส 1:22-23

(22) พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาท
ของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นประมุข
เหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร

(23) ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์
ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน

เอเฟซัส 3:9-11 และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือ
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกลับ ซึ่ง
ตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้าง
สารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ (10) ประสงค์จะ
ให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรคสถานรู้จัก

ปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้

(11) ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพระประสงค์นิรันดร์ ซึ่ง

พระองค์ได้ทรงตั้งไว้ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา

เอเฟซัส 3:21 ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ใน
คริสต์จักร โดยพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็น
นิตย์ เอเมน

เอเฟซัส 4:4-6 มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์
เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่
ทรงเรียกท่าน (5) มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว
ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว (6) พระเจ้าองค์
เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง ผู้ทรงอยู่เหนือคน
ทั้งปวง และทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง

เอเฟซัส 4:11-12 พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก
บางคนเป็นศาสตาศาพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศ
ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์

(12) เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้ดีรอบคอบ เพื่อช่วยใน
การรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้
จำเริญขึ้น

13 จงกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของ
พระเจ้า จงกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มทีคือเต็มถึง
ขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์

1 ทิโมธี 1:12 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงชูกำลังข้าพเจ้า ด้วยว่า

พระองค์ทรงถือว่าข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อ จึงทรงตั้ง
ข้าพเจ้าให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์

เอเฟซัส 5:25-27 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน

เหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรง

ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร (26) เพื่อ

พระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้น

ให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวาระ

(27) เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่า

ราศีแต่พระองค์เอง ไม่มีจุดด่างพร้อย ริ้วรอย หรือ

มลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ

1 เสรโลนิกา 5:23 และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุข
ทรงตั้งท่านเป็น**คนบริสุทธิ์**หมดจด และข้าพเจ้า
อธิษฐานต่อพระเจ้าให้**ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ**
และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการตีเตียน จนถึง
วันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา

โคโลสี 3:10-11 และได้**สวมมนุษย์ใหม่ที่กำลังทรง**
สร้างขึ้นใหม่ในความรู้ตามแบบพระฉายของพระองค์
ผู้ได้ทรงสร้างขึ้นนั้น

(11) อย่างนี้**ไม่เป็นพวกกรีกหรือพวกยิว** **ไม่เป็นผู้ที่**
เข้าสู่หน้ตหรือไม่ได้เข้าสู่หน้ต พวกคนต่างชาติหรือ

ชาวลิเบีย ทาสหรือไทยก็ไม่ใช่ แต่**ว่าพระคริสต์ทรง**
เป็นสารพัดและทรงดำรงอยู่ในสารพัด

มัทธิว 16:18-19 ฝ่ายเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเป
โตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้
และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้

(19) เราจะมอบลูกกุญแจของอาณาจักรแห่งสวรรค์
ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะผูกมัดสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูก
มัดในสวรรค์ เมื่อท่านจะปล่อยสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะ
ถูกปล่อยในสวรรค์"

1 เปโตร 2:5 และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลาที่มีชีวิต
ที่กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาน เป็นปุโรหิต

บริสุทธ์ เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ ที่ชอบ
พระทัยของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์

วิวรณ์ 1:6 และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็น
ปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติ
และไศสรวรย์จงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน

วิวรณ์ 11:15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น
และมีเสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์ว่า
"ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็น
ราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะ
ทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์"

ลูกา 17:21 และเขาจะไม่พูดว่า 'มาดูนี่' หรือ 'ไปดูโน่น' เพราะ ดุเถิด อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในท่านทั้งหลาย"

มัทธิว 12:28 แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า **อาณาจักรของพระเจ้าก็มาถึงท่านแล้ว**

มัทธิว 16:18-19 ฝ่ายเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้

(19) เราจะมอบลูกกุญแจของอาณาจักรแห่งสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะผูกมัดสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกมัดในสวรรค์ เมื่อท่านจะปล่อยสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะถูกปล่อยในสวรรค์"

วิวรณ์ 12:10 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์
ว่า "บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักร
แห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของ
พระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพื
น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวัน
และกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว

วิวรณ์ 2:26-27 ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของ
เราไว้จนถึงที่สุด เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครอง
บรรดาประชาชาติ (27) และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคน
ทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่าง
หม้อที่แตกออกเป็นเสียงๆ' ตามที่เราได้รับจากพระ
บิดาของเรา

วิวรณ์ 12:5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะ
ครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตร
นั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์

วิวรณ์ 20:4 ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และ
ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา
และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่
ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และ
เพราะพระวจนะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชา
สัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมาย
ของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้น

กลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระ
คริสต์เป็นเวลาพันปี (5) แต่คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้
กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือ
การฟื้นจากความตายครั้งแรก (6) ผู้ใดที่ได้มีส่วน
ในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์
ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น
แต่เขาจะเป็นบุโรहितของพระเจ้าและของพระคริสต์
และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี
1 Peter 2:5 TKJV และท่านทั้งหลายก็เสมือนศิลา
ที่มีชีวิต ที่กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ
เป็นบุโรहितบริสุทธิ์ เพื่อถวายสักการบูชาฝ่ายจิต

วิญญาน ที่ชอบพระทัยของพระเจ้าโดยทางพระเยซู คริสต์

1 เปโตร 2:9 แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรง
เลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติ
บริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระองค์....

วิวรณ์ 5:10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็น
กษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเรา
ทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก"

วิวรณ์ 20:6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตาย
ครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะ
ไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิต

ของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครอง
ร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

วิวรณ์ 22:3-5 จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป พระ
ที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ใน
เมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติ
พระองค์ **(4)** เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์
และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา
(5) กลางคืนจะไม่มีที่นั้น เขาไม่ต้องการแสงเทียน
หรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระ
เจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะ
ครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

วิวรณ์ 21:2-3 ข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธ์
คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้า
และจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว
เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี (3)

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า "ดูเถิด
พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะ
ทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และ
พระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระ
เจ้าของเขา

วิวรณ์ 22:1-2 ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธ์ที่มี
น้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระ
ที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก (2)

ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมี
ต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆ
เดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดา
ประชาชาติให้หาย

มัทธิว 24:36-39

(36) แต่วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูต
สวรรค์ในสวรรค์ก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาของเราองค์เดียว

(37) ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์
เสด็จมาก็คจะเป็นอย่างนั้นด้วย

.....

ในครอบครัวของพระเจ้า มีธุรกิจของครอบครัว

มัทธิว 24.45-51

(45) ใครเป็นผู้รับใช้สัตย์ซื่อและฉลาด ที่นายได้ตั้ง

ไว้เหนือพวกผู้รับใช้สำหรับแจกอาหารตามเวลา

(46) เมื่อนายมาพบเขากระทำอยู่อย่างนั้น ผู้รับใช้ผู้
นั้นก็จะเป็นสุข

(47) เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะตั้ง
เขาไว้ให้ดูแลบรรดาข้าวของของท่านทุกอย่าง

(48) แต่ถ้าผู้รับใช้ชั่วนั้นจะคิดในใจว่า 'นายของข้าคงมาช้า'

(49) แล้วจะตั้งต้นบ่อยดีเพื่อนผู้รับใช้และกินดื่มอยู่กับพวกขี้เมา

(50) นายของผู้รับใช้ผู้นั้นจะมาในวันที่เขาไม่คิดในโมงที่เขาไม่รู้

(51) และจะทำโทษเขาถึงสาหัส ทั้งจะขับไล่ให้เขาไปเข้าส่วนกับพวกคนหน้าซื่อใจคด ซึ่งที่นั้นจะมีแต่การร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน"

แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนอะไร

มัทธิว 25:1-31

1“เวลานั้น แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิง

พรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตน ออกไปรับเจ้าบ่าว

....

(ผู้เชื่อเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารี บริสุทธิ์ไร้ตำหนิ)
(ในด้านชีวิตการรับใช้ในฐานะผู้เชื่อ ผู้เชื่อแต่ละคนมี
การทรงเรียก โดย ทำงานให้นายทาสในฐานะทาสที่
ต้องทำตามใจเจ้านาย ตามฐานะตำแหน่งที่พระเยซู
ให้มา)

มัทธิว 25.14-31

¹⁴ “และยังเปรียบเหมือนอย่างชายคนหนึ่งจะออก
เดินทางไป เขาจึงเรียกทาสทั้งหลายของตนมาและ
ฝากทรัพย์สมบัติของตนไว้

-กำลังพูดเปรียบถึงแผ่นดินสวรรค์ ....

-ชายคนหนึ่ง คือ พระเยซู

-ทาสของตน คือ ผู้เชื่อที่ถูกซื้อโดยชีวิตของ
พระองค์ เป็นทาสของพระเยซู

1 โครินธ์ 6.19-20

¹⁹ ... ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ... ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัว
ท่านเอง? ²⁰ เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วย
ราคาสูง ... จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกาย
ของพวกท่านเถิด

โรม 6.22 ²² แต่เดี๋ยวนี้พวกท่านพ้นจากการเป็นทาส
ของบาป และกลับมาเป็นทาสของพระเจ้า...

เอเฟซัส 6.6...แต่เหมือนอย่างทาสของพระคริสต์ที่ทำ

ตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ

เขากำลังจะออกเดินทาง คือ จากโลกนี้ไปสวรรค์
จึงเรียกบ่าวทั้งหลายของตนมา แสดงถึงการทรงเรียก
ในชีวิตแต่ละคน ในตำแหน่งต่างๆ ในพระกาย คือ
คริสตจักร

เอเฟซัส 4:8-13 ⁸ ดังนั้นจึงมีพระวจนะว่า เมื่อ
พระองค์เสด็จขึ้นไปสู่ที่สูง พระองค์ทรงนำเชลยกลุ่ม
ใหญ่ไป และประทานของประทานแก่มนุษย์

⁹(การที่กล่าวว่า “พระองค์เสด็จขึ้นไป” นั้น จะมีความหมายว่าอะไร ถ้าไม่ใช่ว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกแล้วด้วย?)

¹⁰ พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้นก็คือผู้ที่เสด็จขึ้นไปสู่ที่สูง
เหนือฟ้าสวรรค์ทั้งหมดนั่นเอง เพื่อจะเติมทุกสิ่งให้
เต็มบริบูรณ์)

เอเฟซัส 4.11-13(ของประทานในงานรับใช้)

¹¹ และพระองค์เองประทานให้บางคนเป็น**อัครทูต** บาง
คนเป็น**ผู้เผยพระวจนะ** บางคนเป็น**ผู้ประกาศข่าว**
ประเสริฐ บางคนเป็น**ศิษยาภิบาลและอาจารย์**

¹² เพื่อเตรียม**ธรรมิกชน**สำหรับการ**ปรนนิบัติและการ**
เสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

¹³ จนกว่าเราทุกคนจะ**บรรลุถึงความ**เป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกัน**ในความเชื่อและ** ใน**ความรู้ถึงพระบุตรของ**
พระเจ้า **บรรลุถึงความ**เป็นผู้ใหญ่ คือโตเต็มถึงขนาด

ความบริบูรณ์ของพระคริสต์

เอเฟซัส 4:7..พระคุณนั้นประทานแก่เราแต่ละคน

ตามขนาดที่พระคริสต์ประทาน

-ทรัพย์สินสมบัติ คือ คริสตจักร หมายถึง เราแต่ละคน

ซึ่งมีของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่บรรจุอยู่

ในเราแต่ละคน ตามตำแหน่งที่ได้รับการทรงเรียกมา

เอเฟซัส 4.4-7

มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนมี

ความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน ⁵มี

องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพ

ติศมาเดียว ⁶พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคน

ทั้งปวง..

1 โครินธ์ 6.19-20

¹⁹ ... ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ... ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

2 โครินธ์ 4.7 แต่ว่าเรามีของมีค่านี้อยู่ในภาชนะดิน เพื่อให้เห็นว่า ฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง

¹⁵ คนหนึ่งท่านให้ห้าตะลันต์

คนหนึ่งสองตะลันต์ และอีกคนหนึ่งตะลันต์เดียว

ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วท่านก็ไป

(ทุกคนได้รับอย่างน้อย 1 ตะลันต์)

ตะลันต์ คือ ทักษะและความสามารถฝ่ายวิญญาณ
เป็นขนาดของของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่
พระองค์มอบไว้ให้ สุดแต่ว่าพระองค์จะเรียกเราใน
ตำแหน่งใด(ของประทานในงานรับใช้ใด)พระองค์จะ
ให้เรา มีในของประทานนั้นๆ

เราจึงต้องใช้ความสามารถฝ่ายธรรมชาติ นำมาใช้
บ่อยๆเป็นการฝึกฝน

เอเฟซัส 1.18

¹⁸ ขอให้ตาใจของพวกท่านสว่างขึ้น เพื่อจะได้รู้ว่า
พระองค์ประทานความหวังอะไรแก่ท่านในการทรง
เรียกพวกท่านนั้น และรู้ว่ามรดกที่มีศักดิ์ศรีของ
พระองค์สำหรับพวกธรรมิกชนนั้นบริบูรณ์เพียงไร

โรม 12:3-8

3...อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิด
อย่างสุขุมสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าประทานแก่
ท่าน

⁵ เราผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายเดียวใน พระคริสต์และ
เป็นอวัยวะแก่กันและกันอย่างนั้น

⁶ และเราทุกคนมีของประทานต่างกัน ตามพระคุณที่
ประทานแก่เรา

คือถ้าของประทานเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผย
ตามกำลังของความเชื่อ

⁷ ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ
ถ้าเป็นผู้สั่งสอนก็จงสั่งสอน

⁸ ถ้าเป็นผู้เตือนสติก็จงเตือนสติ

ผู้ที่ให้ ก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง

ผู้ที่ครอบครอง ก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่

ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงแสดงด้วยใจยินดี

(เราถูกเรียกมาเป็นอวัยวะในพระกาย มีหน้าที่ของ
อวัยวะที่แตกต่างกัน)

1 โครินธ์ 12.4-7

⁴ ของประทาน(Gift)นั้นมีต่าง ๆ กัน แต่มีพระวิญญาณ

องค์เดียวกัน ⁵ การปรนนิบัติ(โรม 12.6-8)มีต่าง ๆ กัน

แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน ⁶ กิจกรรม(เกิด

จากของประทาน)มีต่าง ๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์

เดียวกันเป็นต้นเหตุแห่งกิจกรรมทั้งหมดในทุกคน⁷
การสำแดงของพระวิญญาณนั้น พระองค์ประทานแก่
แต่ละคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

1 โครินธ์ 12.8-11

⁸พระเจ้าประทานโดยทางพระวิญญาณ ให้คนหนึ่งมี
ถ้อยคำของปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำของ
ความรู้ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน⁹ และให้อีกคน
หนึ่งมีความเชื่อ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีก
คนหนึ่งมีของประทานในการรักษาโรค โดยพระ
วิญญาณองค์เดียวกัน¹⁰ ให้อีกคนหนึ่งทำการด้วย
ฤทธิ์อำนาจ ให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะ ให้อีกคน
หนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษา

แปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆได้

¹¹ พระวิมูถนาองค์เดียวกันทรงทำและจัดสรรสิ่ง
เหล่านี้ ทั้งหมดแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์

1 เปโตร 4.10

ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว
ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน

เป็นผู้รับมอบฉันทะที่ดี ที่แจกและสำแดงพระคุณ

นานาประการของพระเจ้า

2 ทิโมธี 1.6

อันของประทานของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในท่าน โดยที่

ข้าพเจ้าได้เอามือวางบนท่านนั้น ขอเตือนว่าท่านจง

กระทำให้รุ่งเรืองขึ้น

¹⁶ คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็ไปทันที ได้ทำอะไรอีกห้าตะลันต์

(นำออกไปใช้อย่างสัตย์ซื่อ จนเกิดผลเพิ่มพูนชัดเจน)

1 โครินธ์ 13.1 จงมุ่งหาความรัก และชวนขวายเป็น
ประธานฝ่ายพระวิญญาณด้วยความจริงใจ เฉพาะ
อย่างยิ่งการเผยพระวจนะ

¹⁷ คนที่ได้รับสองตะลันต์ก็ได้ทำอะไรอีกสองตะลันต์
เหมือนกัน

(นำออกไปใช้อย่างสัตย์ซื่อ จนเกิดผลเพิ่มพูนชัดเจน)

1 โครินธ์ 14.12 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายกำลัง

ร้อนใจแสวงหาของประทานฝ่ายพระวิญญาณแล้ว

ก็จงอุตส่าห์กระทำตัวของท่าน ให้สามารถที่จะทำให้
คริสตจักรจำเริญขึ้น

¹⁸ แต่คนที่ได้รับตะลันต์เดียนั้นออกไปชุดหลุมและ
ซ่อนเงินของนายไว้

(บางคนไม่ยอมใช้ของประทานเลย เพราะกลัวบ้าง
ละเลยบ้าง มัวยุ่งกับเรื่องโลกจนฝังของประทานไว้มี
ข้ออ้างเสมอ หรือใช้น้อยกว่าที่พระเจ้าให้มา)

¹⁹ หลังจากผ่านไปเป็นเวลานาน นายของบ่าวทั้งหลาย
ก็มาคิดบัญชีกับพวกเขา

(วันที่พระเยซูกลับมารับเรา)

²⁰ คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็เอาเงินกำไรอีกห้าตะลันต์มาชี้แจงว่า 'นายเจ้าข้า ท่านมอบเงินห้าตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า นี่แน่ะ ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์'

²¹ นายจึงตอบว่า 'ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด'

²² คนที่ได้รับสองตะลันต์มาชี้แจงด้วยว่า 'นายเจ้าข้า ท่านมอบเงินสองตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า นี่แน่ะ ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสองตะลันต์'

²³ นายจึงตอบว่า 'ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของ

จำนวนมาก **เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด'**

²⁴ คนที่ได้รับตะลันต์เดียวก็มาชี้แจงด้วยว่า 'นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นคนใจทรหนี่ เกี่ยวผลในที่ที่ ท่านไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่ท่านไม่ได้ไปรย

²⁵ ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ ดิน ดุชิ นี่เงินของท่าน'

(ฝังในโลก คือให้ระบบโลกกดทับไว้จึงไม่เกิดผล และ เพราะคิดว่ามีของประทานชนิดเดียวจะใช้ก็กลัวว่าจะไม่ เกิดผล เลยไม่ใช่ พระเจ้าถือว่ามีความผิด ไม่ รับผิดชอบ ไม่เชื่อฟังคำสั่งของนายทาส)

²⁶ นายจึงตอบว่า **'ไ้บ่าวชั่วและเกียจคร้าน** เจ้าก็รู้ไม่ใช่ หรือว่าเราเกี่ยวในที่ที่เราไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่

เราไม่ได้ไปรย

²⁷ เพราะฉะนั้นเจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากกับนาย
ธนาคาร **เมื่อเรามา**ก็จะได้รับเงินทั้งดอกเบี้ยด้วย

เมื่อเรามา หมายถึงเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมารับ

(ต้องมีการทำอะไรบางอย่าง เพื่อให้เกิดผลฝ่ายวิญญาณให้ได้ ไม่มากก็น้อย ต้องมีผลงาน

ถ้าไม่ทำเองก็เอาเงินลงทุนให้คนอื่นทำก็ยิ่งดี)

²โครินธ์ 5.10 **เพราะว่าจำเป็นที่**เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่

หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสม

กับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือ

ชั่ว ¹¹ เพราะเหตุที่เราเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่าง

จับใจ เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย เราเป็นอย่างไรก็

เป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า

เจ้า⁵ เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลา
จงคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา
พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืด
ให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคน
ทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจาก
พระเจ้าตามสมควร

วิวรณ์ 22.12

¹²“ดูเถิด เราจะมาในเร็วๆนี้ และจะนำบำเหน็จ
ของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน

²⁸ เพราะฉะนั้น จงเอาเงินตะลันต์เดียนั้นจากเขาไป
ให้คนที่มิสลิปตะลันต์

²⁹ เพราะว่าใครที่มีอยู่แล้วจะให้แก่คนนั้นจนมืออย่าง
เหลือเฟือ แต่คนที่ไม่มี แม้แต่สิ่งที่มีอยู่ก็จะเอาไปจาก
เขา

ลูกา 8: ¹⁸ เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจะฟังอย่างไรก็จงเอา
ใจจดจ่อ เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะทรงเพิ่มเติม
ให้แก่ผู้นั้นอีก แต่ผู้ใดไม่มี แม้ซึ่งเขาคิดว่ามีอยู่
นั้น จะทรงเอาไปจากเขา”

สุภาษิต 20.4

⁴ คนเกียจคร้านไม่ไถนาในหน้านา

เขาจะแสวงหาเมื่อถึงฤดูเกี่ยว

แต่ไม่พบอะไรเลย

30 เอาไ้บ่าวชั่วช้าไปทิ้งเสียยังที่มีดภายนอก ซึ่งที่นั่น
จะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน'